

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Pavla Molka a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobkyně: **B. F. K.**, zast. Mgr. Pavlem Čížinským, advokátem se sídlem Baranova 1026/33, Praha 3, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2176/2, Praha 3, proti rozhodnutí žalované ze dne 23. 4. 2018, č. j. CPR-15686-6/ČJ-2017-930310-V261, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 12. 7. 2018, č. j. 42 A 14/2018 - 21, o návrhu na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Kasační stížnosti žalobkyně **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) brojí proti v záhlaví označenému rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem (dále jen „krajský soud“), kterým byla výrokem I. podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítnuta jako nedůvodná její žaloba proti shora uvedenému rozhodnutí žalované a výrokem II. nebylo žádnému z účastníků přiznáno právo na náhradu nákladů řízení. Rozhodnutím žalované ze dne 23. 4. 2018 bylo zamítnuto odvolání stěžovatelky a potvrzeno rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství Ústeckého kraje, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort, ze dne 29. 4. 2017, č. j. KRPU-244921-55/ČJ-2016-040022-RD-SV (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým bylo stěžovatelce uloženo správní vyhoštění a zároveň jí byla stanovena doba 18 měsíců, po kterou jí nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie.

[2] Součástí kasační stížnosti ze dne 13. 8. 2018 byl návrh na přiznání odkladného účinku, neboť stěžovatelce správním vyhoštěním hrozí velká újma, a bylo by jí tak znemožněno realizovat své právo na spravedlivý proces. Nucené vycestování tak představuje v daném případě nepřiměřený zásah do soukromého a rodinného života stěžovatelky. Přiznání odkladného účinku nepůsobí žádné osobě újmu.

[3] Žalovaná k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedla, že s přiznáním odkladného účinku nesouhlasí, neboť stěžovatelka neuvedla žádné relevantní důvody pro jeho udělení.

[4] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. platí, že kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přičemž § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. upravující odkladný účinek žaloby se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. musí být pro přiznání odkladného účinku naplněny dva předpoklady. Soud přizná žalobě (kasační stížnosti) odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro navrhovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Nejvyšší správní soud po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelkou dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku podle § 107 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s., jsou splněny.

[6] Soud nejprve podotýká, že samotná žádost o přiznání odkladného účinku byla formulována pouze formulářově, obecným poukazem na právo na spravedlivý proces a na respektování soukromého života, doplněným o citace judikatury. Žádost nebyla nijak konkrétně vztažena ke konkrétní situaci stěžovatelky, která je ostatně v žádosti označována za „stěžovatele“. Tato žádost nebyla upřesněna ani poté, co byl stěžovatelce ustanoven právní zástupce. Soud nicméně z doplnění kasační stížnosti samotné a ze soudního a správního spisu zjistil, že pokud nebude kasační stížnosti přiznán odkladný účinek, a nastanou tak právní účinky napadeného rozhodnutí krajského soudu, mohlo by dojít k tomu, že stěžovatelka bude muset vycestovat z území České republiky na základě pravomocného a vykonatelného správního rozhodnutí, a to ještě před rozhodnutím Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti. Tuto skutečnost propojil s formulářově uvedenými důvody uvedenými v samotné žádosti o přiznání odkladného účinku.

[7] Klíčové v této souvislosti je, že pro výkon ústavního práva na spravedlivý proces může být nezbytné, aby stěžovatelka mohla zůstat na území České republiky do skončení řízení o kasační stížnosti. Byť je v tomto řízení zastoupena advokátem, nelze přehlédnout, že k právu na spravedlivý proces náleží i právo účastníka vystupovat v tomto řízení osobně, být v kontaktu se svým zástupcem, udělovat mu konkrétní pokyny pro výkon zastoupení atd. Újma ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. spojená s nuceným opuštěním území České republiky tak spočívá v možném dotčení ve výkonu jejího práva na spravedlivý proces (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 3. 2004, č. j. 1 Azs 19/2004 - 29, ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 - 100, ze dne 30. 1. 2014, č. j. 9 Azs 59/2014 - 32, a ze dne 3. 12. 2014, č. j. 9 Azs 283/2014 - 27).

[8] Mimo jiné i z tohoto důvodu přiznává § 172 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), žalobě proti rozhodnutí o správním vyhoštění odkladný účinek ze zákona (s výjimkou případů vyhoštění cizince z důvodu ohrožení bezpečnosti státu) a není důvod, proč by obdobnou možnost zůstat na území České republiky neměl mít vyhošťovaný cizinec i po dobu následného řízení o kasační stížnosti.

pokračování

[9] V posuzovaném případě soud shledal příčinnou souvislost mezi právními účinky žalobou napadeného rozhodnutí a možným vznikem újmy ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s.

[10] Nejvyšší správní soud dále posoudil návrh i z hlediska zbývajících podmínky stanovené v § 73 odst. 2 s. ř. s. pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, kterou je, že přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[11] Stěžovatelce bylo uloženo správní vyhoštění dle § 119 odst. 1 písm. c) bodu 2 zákona o pobytu cizinců, neboť se na území České republiky zdržovala bez platného oprávnění k pobytu. Její jednání tedy nelze považovat za natolik závažné narušení veřejného pořádku, aby přiznání odkladného účinku bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem a odůvodnilo odklon od setrvalé judikatury tohoto soudu.

[12] Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti se do pravomocného skončení řízení o kasační stížnosti pozastavují účinky napadeného rozsudku krajského soudu. Tímto usnesením soud nepředjímá meritorní posouzení případu a rozhodnutí ve věci samé.

[13] Na závěr Nejvyšší správní soud podotýká, že o tomto návrhu nemohl rozhodnout dříve, než ustanovený zástupce doplnil dne 27. 9. 2018 samotnou kasační stížnost. Podle usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 6. 2012, č. j. 6 Ads 73/2012 - 17, totiž platí: „V případě, že stěžovatel podá blanketní kasační stížnost, počne lhůta pro rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (§ 73 odst. 4 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.) běžet zpravidla až v okamžiku, kdy stěžovatel doplní důvody, pro něž rozsudek krajského soudu napadá (§ 106 odst. 3 s. ř. s.).“

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. října 2018

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu